

بررسی تجارب زیسته دانشجویان تحصیلات تکمیلی رشته مدیریت آموزشی و آموزش عالی از کیفیت تدریس اساتید (یک مطالعه پدیدار شناسی)

حسین عبداللہی و سعیدہ تقی زادہ * و جمال حاجی

چکیده

یکی از مولفه های اصلی کیفیت در نظام آموزش عالی، کیفیت تدریس است. کیفیت این مولفه نیز بستگی به کیفیت روش یاددهی یا همان تدریس دارد. در واقع ارتقای حرفه ای و بهبود کیفیت تدریس از جمله راهبردهای عمده ی دانشگاه ها می باشد از این رو هدف مقاله حاضر بررسی ادراک زیسته شده و تجربه شده دانشجویان تحصیلات تکمیلی رشته مدیریت آموزشی و آموزش عالی از کیفیت تدریس اساتید می باشد. رویکرد پژوهش حاضر کیفی و به روش پدیدارشناسی می باشد و از مصاحبه نیمه ساختار یافته برای گردآوری داده ها بهره برده شده است. جامعه این پژوهش دانشجویان مقطع کارشناسی ارشد و دکتری رشته مدیریت آموزشی و مدیریت آموزش عالی دانشگاه علامه طباطبائی بودند که با توجه به نمونه گیری نظری با ۳۴ نفر از دانشجویان مصاحبه به عمل آمد. برای بررسی کیفیت تدریس از پنج سوال بهره گرفته شد که سه سوال اول وضعیت تدریس در شرایط فعلی سوال چهارم وضعیت ایده آل تدریس از نظر دانشجویان و سوال پنجم نقش دانشجو را در افزایش کیفیت تدریس را مورد بررسی قرار می دهد. نتایج پژوهش نشان داد که در حال حاضر از نظر دانشجویان کیفیت تدریس اساتید نتوانسته انتظاراتی که آنها از یک تدریس با کیفیت دارند را برآورده کند هر چند اساتیدی هستند که رضایت دانشجویان در امر تدریس را فراهم کرده اند. بیشتر علت نارضایتی دانشجویان نشات گرفته از عواملی مانند ۱- استفاده نکردن از روش های تدریس کارآمد ۲- به روز نبودن منابع درسی، ۳- استفاده صرف اساتید از کتاب های خود به عنوان منبع، ۴- عدم استفاده اساتید از روش های روز تدریس ۵- بی توجهی به فعالیت های پژوهشی اصیل می باشد. نهایتاً عواملی مانند استفاده از روش های تدریس کارآمد به عنوان افزایش دهنده کیفیت تدریس در نظر گرفته شد. به علاوه روحیه مطالبه گری دانشجو و آمادگی های قبلی دانشجویان از دیگر علت هایی هستند که باعث افزایش کیفیت تدریس هستند.

واژه های کلیدی: تجارب زیسته، تدریس، مدیریت آموزشی و آموزش عالی، تحصیلات تکمیلی